

Til lovforslag nr. L 175. Betænkning afgivet af Landbrugs- og Fiskeriudvalget den 8. maj 1996

Betænkning

over

Forslag til lov om strukturforanstaltninger vedrørende fiskerisektoren

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til landbrugs- og fiskeriministeren, som denne har besvaret skriftligt. Nogle af udvalgets spørgsmål og landbrugs- og fiskeriministerens besvarelse heraf er optrykt som bilag til betænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening og Danmarks Fiskeriforening.

Der er af landbrugs- og fiskeriministeren og et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Det er flertallets opfattelse, at det overordnede mål ved forvaltningen af fiskerisektoren er at styrke erhvervenes potentiale for øget værditilvækst under skiftende forhold. Målsætningen skal bidrage til, at Danmark i international konkurrence og under hensyn til princippet om et bæredygtigt fiskeri kan sikre en høj indtjening og beskæftigelse i sektoren.

Hovedproblemet for fiskerisektoren i dag er, at indtjeningen er for lav. Årsagerne hertil er flere, men flertallet vil pege på, at først og fremmest overkapaciteten i fiskerflåden og den generelt svage markedsorientering gennem hele produktionskæden i den danske fiskerisektor skaber grundlæggende forhindringer for

sektorens fortsatte udvikling som et konkurrencedygtigt og valutaskabende erhverv.

Sektorens vanskeligheder ved at gennemføre den nødvendige pristilpasning og omfanget af udtag af fisk samtidig med, at der er råvaremangel i industrien, er symptomer på disse grundlæggende problemer.

Det er flertallets opfattelse, at strukturpolitikken i de nærmeste år især skal understøtte omkostningstilpasningen i sektoren, udviklingen af en højere grad af markedsorientering og fremme af generationsskiftet. Strukturpolitikken skal tillige gennem sine støtteordninger skabe incitamenter til, at hensynet til et bæredygtigt fiskeri, optimal ressourceudnyttelse og øget værditilvækst prioriteres i erhvervene.

Det primære mål for kapacitetspolitikken er at gennemføre en fortsat generel reduktion af flådekapaciteten for at give de fiskere, der har ønske og vilje til at forny deres fartøjer, en forbedret økonomisk baggrund herfor.

Flertallet kan tilslutte sig ministerens forslag om, at der gives tilladelser til ny kapacitet i flåden i forbindelse med nybyggeri, indførelse af fartøjer og udvidelse af eksisterende fartøjer inden for en ramme på $\frac{1}{3}$ af den kapacitet, der tages ud af flåden med ophørsstøtte. Flertallet finder, at det af hensyn til planlægningen i erhvervet er nødvendigt at konkretisere tonnagerammerne for hele fiskerisektorprogrammets løbetid, det vil sige indtil udgangen af 1999. Den af ministeren foreslåede reduktion indebærer, at der i perioden 1996-1999 vil kunne tages ca. 16.000 GT/BRT ud af flåden med ophørsstøtte. I overensstemmelse hermed vil der i

perioden kunne gives tilladelser til ny kapacitet inden for en ramme på 5.300 GT/BRT. Flertallet finder, at ministeren bør disponere inden for denne langsigtede ramme.

Det er flertallets opfattelse, at der på baggrund af den lave indtjening i erhvervet er behov for en vis fortsat modernisering af den eksisterende flåde. Flertallet foreslår derfor, at halvdelen af den ledige tonnage som udgangspunkt disponeres til nybygninger og import af nyere fartøjer og halvdelen til en modernisering af den eksisterende flåde. Denne fordeling kan dog fraviges afhængig af interessen blandt fiskerne. Herudover bør en fisker kunne udskifte sit eksisterende fartøj med et fartøj af samme størrelse. Ved behandlingen af ansøgninger om tilladelse til ny kapacitet bør man prioritere de ansøgninger, hvor visse minimumskrav til teknologi, sikkerhed, arbejdsmiljø og fiskens behandling er opfyldt. Såfremt der er behov for prioritering herudover, kan der blive tale om lodtrækning.

Flertallet finder, at lovforslagets mulighed for sammenlægning og opsplitning af tonnage i et vist omfang imødekommer en flådefornyelse baseret på erhvervets ønsker og prioriteringer, idet der skabes mulighed for bygning af større og bedre fartøjer i såvel kystfiskeriet som den havgående flåde.

Flertallet har med tilfredshed noteret sig, at ministeren har tilkendegivet, at han på baggrund af de opnåede erfaringer med principperne for til- og afgang i fiskerflåden vil vurdere behovet for en revision af ordningen.

Flertallet lægger vægt på, at ministeren gennem de økonomiske støtteordninger skaber incitament til en flådeudvikling, der er fremadrettet, og som tager højde for fremtidige behov for skånsomt fiskeri, lavt energiforbrug, øget kvalitet og bearbejdning om bord. Mandskabs- og sikkerhedshensyn bør ligeledes prioriteres højt.

Udviklingen af et forbedret samarbejde gennem hele værdikæden i forbindelse med fangst, førstehåndsomsætning og videre forarbejdning af fisk må primært ske med udgangspunkt i de initiativer, der kommer fra erhvervet selv. Det har i praksis vist sig vanskeligt for erhvervet at løfte denne opgave, bl.a. fordi den danske forarbejdningssektor fortsat består af relativt mange små og mellemstore virksomheder, der har vanskeligt ved at løfte de stigende udviklingskrav.

Flertallet lægger vægt på, at de forskellige brancher inden for fiskerisektoren i det i § 8 nævnte udvalg (Fiskeriudviklingsudvalget) tager initiativ til undersøgelser og forsøgsprojekter af direkte relevans for den danske fiskerisektors investeringer, samarbejdsformer og udviklingsmålsætninger. Fastlæggelsen af mere langsigtede målsætninger for sektoren vil også kunne sikre en forbedret anvendelse af de betydelige strukturstøttemidler, som anvendes til støtte for sektorens udvikling. Kernepunktet for et sådant samarbejde vil være tilpasnings-ejne til markedets krav.

Flertallet ønsker i den forbindelse, at Fiskeriudviklingsudvalgets funktion tages op til fornyet overvejelse inden 4 år.

Flertallet påpeger, at fraværet af dækkende oplysninger om økonomien i erhvervet er en alvorlig mangel i forbindelse med udformningen af støtteordningerne og tilrettelæggelsen af fiskeriforvaltningen. Flertallet finder derfor, at ministeren som forudsætning for støttegivning til erhvervets udvikling bør sikre erhvervets medvirken til etablering af et tilfredsstillende statistisk grundlag for fiskeriets driftsøkonomi.

Et mindretal inden for flertallet (Enhedslistens medlem af udvalget) ønsker at præcisere, at de centrale spørgsmål i forbindelse med dansk fiskeripolitik er,

- 1) at den eksisterende kvotepolitik skal erstattes af et system baseret på indsatsregulering, og
- 2) at der iværksættes en udvikling af et økologisk fiskerierhverv, hvor energibesparende tiltag og skånsomme fangstmetoder er i hovedsædet.

Den nuværende reguleringsordning via kvotepolitikken har ringe effekt i forhold til beskyttelsen af fiskebestandene og af havmiljøet. Derimod fremmer den en kriminalisering og heraf øget kontrolindsats og skærpede domme. Denne onde cirkel vil Enhedslisten gerne bibringe til at bryde, men det kræver et opgør med den eksisterende kvotepolitik.

Forudsætningen for at erstatte kvotepolitikken med indsatsregulering er bl.a., at flådekapacitet og sammensætning svarer til fiskerimulighederne.

De økonomiske støtteordninger skal fremme skånsomt fiskeri, lavt energiforbrug, øget kvalitet og forarbejdning om bord samt forbedrede mandskabs- og sikkerhedsforhold med nybygning og modernisering.

I den fremtidige strukturudvikling bør energiforbruget indgå som et afgørende element, så den del af flåden, som har det mindste energiforbrug, fremmes. Ligeledes bør den del af fiskeriet, som anvender miljøskånsomme fiskemetoder og fiskeredskaber, være et fremtrædende element i udviklingen.

For yngre fiskere skal der etableres en finansieringsordning, som sikrer, at snurrevodskuttere undgår yderligere oplægning, idet det er den fiskerbådstype, der har det mindste energiforbrug. Snurrevodslåden, der endvidere er afgørende for det skånsomme fiskeri, består af de ældre både, som har haft den største tilbagegang. Flådetypen er i dag truet af total opbrugning, og denne tendens skal vendes.

Støtteordningen foreslås delt op i to, en støtteordning for nybyggeri og en for brugte kuttere. Loftet over bevillingsstøtten på 5 mio. kr. skal fastholdes, og der skal fastsættes en aldersgrænse for bådene på 30 år. For at sikre et rimeligt økonomisk grundlag for, at yngre fiskere kan komme ind i snurrevodslåden, skal beløbet for brugte kuttere nedsættes.

For at fremme nybygninger fastholdes beløbet på 5 mio. kr. til f.eks. nye snurrevodskuttere, og dette skal indgå på linje med flere fordelagtige vilkår, som især skal sikre denne flådetypes genindførelse i fiskeriet.

Mindretallet skal således pege på behovet for en aktionsplan for fiskeriområdet, en plan, som indeholder et opgør med kvotepolitikken og en klar profil, hvad angår miljøskånsomme og energibesparende aspekter.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men vil stemme for de stillede ændringsforslag.

Mindretallets målsætning for fiskeriet er, at fiskeriet kommer til at foregå på frie markedsøkonomiske vilkår. For at sikre målsætningen må snærende politiske bindinger og kompliceret lovgivning nedbrydes. I det omfang EU-fiskerilovgivningen er forhindrende for målsætningen, f.eks. den planøkonomiske og ødelæggende kvotepolitik, må opgaven være at søge disse forhindringer nedbrudt. Fiskeriet må som alle andre vareproducerende erhverv foregå på frie markedsøkonomiske vilkår. Lovgiverne skal alene opstille få og forståelige regler for aktørerne såsom mindstemål, masketørrelser og eventuel fredning i gydeperioden, og

fiskerikontrollens opgave skal primært bestå i at kontrollere ovenstående samt kvaliteten af fisken. Hovedproblemet for dansk og europæisk fiskeri har netop været fraværet af markedsøkonomien, mens det dominerende desværre har været den stærke politiske indblanding, planøkonomien og reguleringen af fiskeriet.

Mindretallet er enig i, at fiskeriet har brug for en omstrukturering og fornyelse, men finder det uheldigt, at denne omstrukturering og fornyelse foregår på baggrund af en aktiv offentlig deltagelse og på vilkår, som er bestemt af staten. Modernisering og udvikling må som i ethvert andet erhverv foregå ved, at erhvervet sikres gunstige lovgivnings- og skattemæssige vilkår, hvorpå en leve- og bæredygtig udvikling kan foregå. Med andre ord skal politikerne alene sikre gode og optimale rammer for vore vareproducerende erhverv. Derefter skal det være op til de enkelte erhverv og aktørerne på markedet at udnytte disse rammer.

Fiskeriet har gennem alt for mange år været underlagt snærende politiske bånd og reguleringer, som et langt stykke ad vejen har forårsaget fiskeriets nuværende problemer. Politisk bestemte kvoter på baggrund af en mangelfuld biologisk viden skal blot nævnes som eksempel på en uheldig og skadelig politisk indblanding i det tidligere frie erhverv.

Det var efter mindretallets opfattelse bedre, om man kunne give fiskeriet og alle andre vareproducerende erhverv i Danmark bedre arbejdsbetingelser i form af færre svært forståelige love og snærende regler samtidig med lettelse i både virksomheds- og personskatterne. En lavere beskatning ville betyde, at der var flere penge tilbage i erhvervene til omstrukturering, fornyelse og igangsætning af nye indtægtsgivende og beskæftigelsesfremmende tiltag. Det er synligt, at netop planøkonomiens tilstedeværelse i fiskeriet og markedsøkonomiens fravær er årsagen til problemerne i fiskeriet.

Lovforslaget sætter strukturforanstaltninger i fiskeriet lig med reduktioner af flåden ved at nedbringe fiskerflådens kapacitet og gennem begrænsning af fiskeriindsatsen. Tidligere har EU vedtaget, at kapaciteten for den danske fiskerflåde ved udgangen af 1996 skulle være nedbragt til 111.639 GT/BRT og 471.762 kW, men det oplyses i bemærkningerne til lovforslaget, at disse mål allerede pr. oktober 1995 er

opfyldt, idet flådens kapacitet da var nedbragt til 97.178 GT/BRT og 424.914 kW. Den danske fiskerflåde er altså allerede nedbragt, endda et godt stykke under det vedtagne mål, og derfor finder mindretallet, at yderligere reduktioner af flåden ikke er påkrævet. Danmark har til fulde opfyldt sin del af aftalen.

Generelt om reduktioner af fiskerflåden eller af andre produktionsapparater kan nævnes, at det efter mindretallets opfattelse ikke er en politisk opgave at bestemme, hvor stort et givet produktionsapparat skal være. Erhvervslivet må og skal fungere på markedsøkonomiske vilkår, og politikerne skal ikke blande sig i størrelsen af produktionsapparatet, men alene opstille nogle få betingelser for aktørerne. En politisk bestemt strukturudvikling af fiskerflåden (nedbringelse af kapaciteten) er udtryk for rendyrket planøkonomi og politisk regulering, og planøkonomi har fiskerierhvervet alt for længe være underkastet med de nuværende problemer til følge.

Med hensyn til lovforslagets afsnit om rådgivning, undersøgelser og afsætningsfremme kan mindretallet støtte initiativerne til afsætningsfremmende foranstaltninger. Dansk fiskeri lider i høj grad under manglende produktfornyelse og afsætning af allerede eksisterende produkter, og derfor finder mindretallet det i orden, at erhvervet hjælpes i gang med afsætningen.

De særlige initiativer vedrørende omstillingen i fiskerisektoren, Europa-Kommissionens PESCA-initiativ, har direkte tilknytning til reduktionen af fiskerflåden og de problemer, de skaber i kystbyer, som er dybt afhængige af fiskeriet og følgevirksomhederne. Da man politisk har vedtaget at nedbringe fiskerflåden yderligere, er det naturligvis i orden, at de selv samme politikere bevilger penge til at afbøde de værste skader, beslutningen om nedbringelsen af flåden påfører mange lokal- og kystsamfund.

Mindretallet kan støtte afsnittet om støtte til yngre fiskeres førstegangsetablering, men henviser til de bemærkninger, som Danmarks Fiskeriforening har fremsendt til udvalget, specielt med hensyn til ønsket om at udvide låneloftet fra 5 mio. kr. til 10 mio. kr.

Endvidere er mindretallet helt enig med Danmarks Fiskeriforening i dens generelle indstilling til fiskeriet, som det kom til udtryk i foreningens henvendelse til udvalget af 4. ja-

nuar 1996. Heraf fremgik det bl.a.: »Danmarks Fiskeriforening er af den principielle opfattelse, at fiskeriet ikke burde befinde sig i en situation, hvor der er behov for støtteordninger m.v. Overordnet betragtet er det problematisk, at en detaljeret regulering af fiskeriet har den konsekvens, at der opstår behov for støtteordninger inden for en række andre felter. De midler, som i dag tilføres fiskerierhvervet gennem støtteordninger, burde omlægges til generelle lettelser for erhvervet, hvorved man vil få en mere naturlig strukturudvikling af fiskeriet.«

Lovforslaget indeholder for mange bemyndigelser til ministeren og indeholder ligeledes en kontrolbestemmelse, som efter mindretallets opfattelse er en tilsidesættelse af grundlovens § 72. § 14, stk. 2, i lovforslaget har følgende ordlyd: »Med henblik på at kontrollere gennemførte foranstaltninger efter loven har landbrugs- og fiskeriministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til virksomheder m.v., der drives af en fysisk eller juridisk person, der har modtaget tilsagn om støtte efter loven. På tilsvarende måde har landbrugs- og fiskeriministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, adgang til virksomhedernes regnskaber, forretningsbøger m.v.«

Mindretallet er af den generelle, principielle og bestemte opfattelse, at den private ejendomsret er ukrænkelig, jf. grundlovens § 72, og det skal respekteres. De hidtidige regler og bestemmelser har ikke givet anledning til, at den private ejendomsret sættes ud af kraft. Der sker efter mindretallets opfattelse i disse år en kedelig udvikling hen imod, at der i lovforslag indsættes paragraffer, der tilsidesætter den private ejendomsret. Den private ejendomsret er en afgørende forudsætning for hele opretholdelsen af vores privatkapitalistiske samfund. Den private ejendomsret er sikret i grundlovens § 72 og skal opfattes som et bolværk mod unødige chikane og overgreb fra andre, herunder offentlige myndigheder, og skal ikke tilsidesættes af smålige ønsker om adgang til privat ejendom. Skulle der undtagelsesvis være behov for at tiltvinge sig adgang til en ejendom, findes der i retsplejeloven og under domstolskontrol udmærkede regler herom, og sådan skal det fortsat være.

Landbrugs- og fiskeriministeren bemyndiges ligeledes i lovforslaget til at nedsætte et nyt

rådgivende udvalg til at rådgive ministeren om langsigtede indsatsområder til udvikling af fiskerisektoren og om anvendelsen af de støtteordninger, der retter sig mod fiskerisektoren. Efter mindretallets opfattelse synes etableringen af endnu et udvalg fuldstændig overflødig, når det store antal af allerede eksisterende udvalg på fiskeriområdet tages i betragtning. En sanering af de eksisterende udvalg i stedet for nedsættelse af yderligere ét burde være målet.

Ændringsforslag

Til § 6

Af *landbrugs- og fiskeriministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

1) I *stk. 5* ændres ordet »han« til: »den pågældende«.

Af et *mindretal* (V og KF), tiltrådt af et *flertal* (det øvrige udvalg):

2) Efter *stk. 6* indsættes som nyt stykke:

Erling Christensen (S) Peter Christensen (S) Eva Fatum (S) Erik Mortensen (S)

Frederik Nørgaard (S) Kristen Touborg (SF) nfm. Vibeke Peschardt (RV)

Bent Hindrup Andersen (EL) Ole Vagn Christensen (S) Christian Mejdahl (V)

Bodil Thrane (V) Mariann Fischer Boel (V) fmd. Kim Mouritsen (V) Lene Espersen (KF)

Henning Grove (KF) Peder Sønderby (V) Niels Højland (FP)

Centrum-Demokraterne og Dansk Folkeparti havde ikke medlemmer i udvalget.

»*Stk. 7* Uanset betingelsen om førstegangsetablering ifølge *stk. 5* kan ansøgningen indgives af en erhvervsfisker, der allerede ejer eller har ejet et fiskerfartøj eller en part i et fiskerfartøj, forudsat at kontantværdien heraf ikke overstiger 300.000 kr. Kontantværdien fradrages i det anskaffede fartøjs kontantværdi ved opgørelsen af grundlaget for lån og garanti ifølge *stk. 3*.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Der er tale om en redaktionel ændring.

Til nr. 2

Baggrunden for ændringsforslaget er, at en del fiskere i de senere år har anskaffet et lille fiskerfartøj og samtidig bevaret beskæftigelse på et større fartøj. Forslagsstillerne ønsker at åbne mulighed for, at den foreslåede ordning for yngre fiskere kan anvendes af yngre fiskere, som har haft eget fartøj af en så beskeden størrelse, at de ikke reelt har været etableret som selvstændige erhvervsfiskere.

Nogle af udvalgets spørgsmål til landbrugs- og fiskeriministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 17:

Vil ministeren sikre, at det bliver muligt for unge fiskere at opnå lån til fiskerfartøjer, der er ældre end 10 år?

Svar:

Ifølge § 6 i L 175 kan landbrugs- og fiskeriministeren fastsætte nærmere bestemmelser vedrørende bl.a. fartøjets alder.

Det er oplyst i lovforslagets bemærkninger, at det forudses, at der fastsættes en grænse for fartøjers alder af hensyn til fornyelsen af flåden og som følge af krav i EF's statsstøttere-ger.

Lovforslaget er notificeret over for Europa-Kommissionen, og i forbindelse hermed har man fra dansk side oplyst, at grænsen vil blive fastsat i en bekendtgørelse, der udstedes efter lovens vedtagelse. Bekendtgørelsen vil ligeledes skulle notificeres, og det vil først i forbindelse hermed være muligt at få en endelig afklaring af, hvor høj en aldersgrænse der skal fastsættes.

Europa-Kommissionen har i sine vejledende retningslinjer for statsstøtte inden for fiskeriområdet anført en aldersgrænse for brugte fartøjer på 10 år. Det er min opfattelse, at en aldersgrænse på 10 år ikke er realistisk i Danmark, fordi tilgangen af nye fartøjer i de seneste 10 år har været meget begrænset. Jeg vil derfor arbejde for en noget højere aldersgrænse. På den anden side bør man gøre sig klart, at der er tale om en 20-årig finansiering. Fartøjet bør derfor være relativt nyt på det tidspunkt, hvor det kommer ind i ordningen. Aldersgrænsen bør derfor ligge klart under flådens nuværende gennemsnitsalder, som er knap 30 år.

Spørgsmål 19:

Kan ministeren bekræfte, at ophørsstøtten er en frivillig ordning?

Svar:

I lovforslaget videreføres Landbrugs- og Fi-

skeriministeriets bemyndigelse til at yde bi-stand til endeligt ophør med dansk erhvervsfiskeri. Bemyndigelsen ændres ikke i forhold til den gældende situation, jf. lovbekendtgørelse nr. 282 af 30. april 1993.

Der er tale om et tilskud til fartøjsejerne, og støtten gives kun efter ansøgning fra ejerne. Ordningen indeholder intet element af tvang.

Danmarks Fiskeriforening har anbefalet opretholdelse af en ophørsordning, og der har altid været flere ansøgere, end det var muligt at imødekomme inden for de bevillingsmæssige rammer for ordningen.

Det overordnede formål med kapacitetstilpasningen er at opnå en bedre balance mellem fiskerimuligheder og kapacitet. Det må forventes, at ophørsstøtten ikke længere vil være attraktiv, når der er opnået en tilfredsstillende balance. Dette vil vise sig ved, at de givne bevillinger til ophørsordningen ikke fuldt ud kan anvendes som følge af færre ansøgninger til ophør.

Spørgsmål 20:

Kan ministeren bekræfte, at den i bemærkningerne til lovforslaget fastsatte målsætning for den tonnage, der skal ophugges, er et maksimumstal og ikke et minimumstal?

Svar:

I lovforslagets bemærkninger vurderes det, at der er behov for en årlig reduktion i fiskerflådens kapacitet på ca. 3 pct. Det anbefales, at denne tilpasning kan opnås bl.a. gennem, at fartøjerne udtages af flåden med ophørsstøtte, og det er hensigten, at der samtidig skal være mulighed for på visse betingelser at opnå tilladelse til at indføre ny kapacitet.

Det er min vurdering, at det er hensigtsmæssigt og realistisk at tilstræbe en reduktion som anført. Niveauet er endvidere afhængigt af de bevillinger, der er til rådighed til formålet fra såvel Danmark som EU i perioden frem til udgangen af 1999. Jeg har ikke planer om at søge

dette bevillingsgrundlag forøget, og på denne baggrund må den forudsete tonnage, der skal ophugges, anses for at være et maksimum.

Som anført i svaret på spørgsmål 19 er det overordnede formål med kapacitetstilpasningen at opnå en bedre balance mellem fiskerimuligheder og kapacitet. Det må forventes, at ophørsstøtten ikke længere vil være attraktiv, når der er opnået en tilfredsstillende balance. Dette vil vise sig ved, at de givne bevillinger til ophørsordningen ikke fuldt ud kan anvendes som følge af færre ansøgninger til ophør.

Spørgsmål 21:

Kan ministeren bekræfte, at der vil kunne gives tilladelse til nybygning af skibe, uanset at der ikke er sket den reduktion af den eksisterende flåde som forventet?

Svar:

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget gøres tilladelserne til at indføre ny kapacitet afhængig af, hvor stor en kapacitet der udtages af flå-

den. Det vil være muligt at give tilladelser til ny kapacitet inden for en mængde, der afsættes for en flerårig periode. Det vil således være muligt at afsætte en samlet ramme for perioden 1996-1999. Såfremt det skønnes, at ca. 16.000 GT/BRT kan udtages med støtte til kapacitetstilpasning, vil rammen kunne fastsættes til ca. en tredjedel heraf. Ved administrationen af en sådan ramme bør man dog løbende følge, om den faktiske kapacitetsudvikling svarer til det forventede. Ved periodens udløb vil muligheden for at give yderligere tilladelser til ny kapacitet afhænge af, om den forventede tilpasning faktisk er opnået, og om indtjeningen i erhvervet til den tid gør det forsvarligt at indsætte øget kapacitet. Rammen til ny kapacitet skal dække al tilgang til flåden, herunder også kapacitetsforøgende ombygning af eksisterende fartøjer.

Jeg skal samtidig oplyse, at kapacitetsreglerne ikke blokerer for fiskere, der ønsker at udskifte et ældre fartøj med et nyt af samme størrelse.